

พฤติกรรมการณ์สื่อสารของนักศึกษาวิชาการสื่อสาร

พฤติกรรมการณ์สื่อสารในการวิจัยนี้ หมายถึง ลักษณะการแสดงออกของบุคคลในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งสังเกตได้จากภายนอก ได้แก่ การเปิดรับสื่อมวลชน การสื่อสารกับเพื่อน ครอบครัวและครูอาจารย์ สำหรับบทนี้เป็นการวิเคราะห์ถึงปัจจัยดังกล่าว โดยจะพิจารณาในรายละเอียดต่าง ๆ ของพฤติกรรมการณ์สื่อสารโดยจะ เน้นการสื่อสารในเรื่องที่เกี่ยวกับการเมือง เป็นสำคัญ และจะวิเคราะห์รวมไปถึง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการณ์สื่อสารกับปัจจัยอื่น ๆ คือปัจจัยประชากร ปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคมโดยที่จะพิจารณาไปตามความแตกต่างของสถาบันด้วย

๑. การเปิดรับข่าวสารทั่วไปจากสื่อมวลชน

ก. หนังสือพิมพ์

นักศึกษาวิชาการสื่อสารได้เรียนมาทางด้านการศึกษาโดยตรง ดังนั้น การเปิดรับสื่อมวลชนจึงน่าจะตมมากกว่าบุคคลอื่น ๆ ซึ่งผลจากการวิจัยก็พบว่า กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือพิมพ์ทุกคน

ประเภทของหนังสือพิมพ์ที่นิยมอ่าน

หนังสือพิมพ์แบ่งได้ เป็น ๒ ประเภท^๑ คือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ประชัน วัลลโภ, หลักการเขียนข่าว, (โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ :

๑. หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ (Quality Newspapers) หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่มุ่งเสนอข่าว Hard news มากกว่า Soft news^๑ จำนวนจำหน่ายต่ำ และมุ่งนโยบายไปทางให้ความรู้ และประสบการณ์เพิ่มเติมแก่ผู้อ่าน เช่น มติชน สยามรัฐ เป็นต้น

๒. หนังสือพิมพ์ประเภทแพร่หลายทั่วไป (Popular Newspapers) หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่มุ่งเสนอข่าว Soft news มากกว่า Hard news มีจำนวนจำหน่ายสูง และนโยบายให้อ่านเพื่อพักผ่อนสมอง เช่น ไทยรัฐ เติลนิวส์ เป็นต้น

ตารางที่ ๗ ประเภทของหนังสือพิมพ์ที่นิยมอ่าน จำแนกตามสถาบัน

ประเภทของหนังสือพิมพ์	สถาบัน (ร้อยละ)					รวม
	จพ.	มธ.	ว.กท.	มช.	มร.	
คุณภาพ + แพร่หลายทั่วไป	๖๔.๙	๗๑.๖	๕๒.๘	๗๕.๐	๕๖.๕	๖๒.๙
	(๔๘)	(๕๓)	(๒๘)	(๑๘)	(๔๘)	(๑๙๕)
ประเภทคุณภาพ	๔.๑	๑๓.๕	๓.๘	๑๒.๕	๑๐.๖	๘.๗
	(๓)	(๑๐)	(๕)	(๓)	(๙)	(๒๗)
ประเภทแพร่หลายทั่วไป	๓๑.๑	๑๔.๙	๔๓.๕	๑๒.๕	๓๒.๙	๒๘.๕
	(๒๓)	(๑๑)	(๒๓)	(๓)	(๒๘)	(๘๘)
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
	(๗๔)	(๗๔)	(๕๓)	(๒๔)	(๘๕)	(๓๑๐)

^๑Hard news ได้แก่ข่าวที่ต้องใช้ความคิดความรู้ ความสนใจมาก เป็นข่าวประเภทหนักสมอง เช่น ข่าวการเมือง เศรษฐกิจ เป็นต้น ส่วน Soft news เป็นข่าวที่มีเนื้อหาสาระที่ก่อให้เกิดความพอใจแก่ผู้อ่านทันที หรือข่าวที่ให้ความสนุกสนาน เช่น ข่าวบันเทิง ข่าวตลกตลก หวาดเสียว เป็นต้น.

จากตารางข้างต้นพิจารณาได้ว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ทั้ง ๒ ประเภท คือ ทั้งประเภทคุณภาพ และประเภทแพร่หลายทั่วไป เป็นส่วนมาก (ประมาณร้อยละ ๖๒) และมี กลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ ๒๔ ที่อ่าน เฉพาะหนังสือพิมพ์ประเภทแพร่หลายทั่วไปเพียงอย่างเดียว ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่นิยมอ่านหนังสือพิมพ์ประเภท คุณภาพ ประเภทเดียวนั้นมีเพียงประมาณ ร้อยละ ๘ และเมื่อพิจารณาแยกตามสถาบันก็พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ ทั้ง ๒ ประเภทไปด้วยกัน

ความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์

เรื่องความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์นั้น แบ่งออกเป็น ๒ เรื่อง คือ ความบ่อยครั้งในการอ่านข่าวหน้า ๑ และความบ่อยครั้งในการอ่านคอลัมน์ประจำอื่น ๆ

ตารางที่ ๘ ความบ่อยครั้งในการอ่านข่าวในหน้า ๑ จำแนกตามสถาบัน

ระดับความบ่อยครั้งในการอ่าน ข่าวในหน้า ๑	สถาบัน (ร้อยละ)					รวม
	จพ.	มธ.	ว.กท.	มช.	มร.	
สูง	๕๐.๗ (๓๘)	๔๐.๕ (๓๐)	๔๑.๘ (๒๓)	๕๘.๓ (๑๔)	๕๔.๗ (๔๗)	๔๘.๕ (๑๕๒)
กลาง	๔๘.๓ (๓๗)	๕๘.๑ (๔๓)	๕๘.๒ (๓๒)	๔๑.๗ (๑๐)	๔๔.๒ (๓๘)	๕๑.๐ (๑๖๐)
ต่ำ	๐.๐ (๐)	๑.๔ (๑)	๐.๐ (๐)	๐.๐ (๐)	๑.๒ (๑)	๐.๖ (๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๗๕)	๑๐๐.๐ (๗๕)	๑๐๐.๐ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๗๕)	๑๐๐.๐ (๘๖)	๑๐๐.๐ (๓๑๕)

ผลจากการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการอ่านข่าวในหน้า ๑ อยู่ในระดับปานกลางคือ อ่านประมาณสัปดาห์ละ ๓ - ๔ ครั้ง กับระดับสูง คือ อ่านประมาณ ๖ - ๗ ครั้งขึ้นไปต่อสัปดาห์ แตกต่างกันเพียงเล็กน้อย คือ ประมาณร้อยละ ๔๑ และร้อยละ ๔๘ ตามลำดับ และเมื่อแยกพิจารณาตามสถาบันก็ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันจะมีความบ่อยครั้งในการอ่านข่าวหน้า ๑ อยู่ในระดับปานกลางกับระดับสูง แตกต่างกันเพียงเล็กน้อย เช่นเดียวกัน ยกเว้นกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการอ่านข่าวหน้า ๑ อยู่ในระดับสูงมากกว่าระดับปานกลางอยู่ประมาณร้อยละ ๑๗ และร้อยละ ๑๐ ตามลำดับ

ตารางที่ ๕ ความบ่อยครั้งในการอ่านคอลัมน์ประจำในหนังสือพิมพ์ จำแนกตามสถาบัน

ระดับความบ่อยครั้งในการอ่าน คอลัมน์ประจำ นสพ.	สถาบัน (ร้อยละ)					รวม
	จพ.	มธ.	ว.กท.	มช.	มร.	
สูง	๑๔.๗ (๑๑)	๘.๑ (๖)	๑๘.๒ (๑๐)	๔.๒ (๑)	๑๙.๘ (๑๗)	๑๔.๓ (๔๕)
กลาง	๘๖.๗ (๖๒)	๘๙.๒ (๖๖)	๗๘.๒ (๔๓)	๙๕.๘ (๒๓)	๗๘.๑ (๖๘)	๘๓.๔ (๖๖)
ต่ำ	๒.๗ (๒)	๒.๗ (๒)	๓.๖ (๒)	๐.๐ (๐)	๑.๒ (๑)	๒.๕ (๗)
รวม	๑๐๐.๐ (๗๔)	๑๐๐.๐ (๗๔)	๑๐๐.๐ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๒๔)	๑๐๐.๐ (๘๖)	๑๐๐.๐ (๓๑๔)

สำหรับความบ่อยครั้งในการอ่านคอลัมน์ประจำต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์นั้นพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการอ่านคอลัมน์ประจำอยู่ในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ (ประมาณร้อยละ ๘๓) และเมื่อแยกพิจารณาตามสถาบัน ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกันคือ กลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบัน มีความบ่อยครั้งในการอ่านคอลัมน์ประจำอยู่ในระดับปานกลาง

ประเภทของข่าวในหน้า ๑ ของหนังสือพิมพ์ที่ขบอ่าน

ในหน้าแรกของหนังสือพิมพ์ จะเป็นหน้าที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ซึ่งอาจจะเป็นข่าวอาชญากรรม ข่าวอุบัติเหตุ ข่าวเรื่องประหลาด หรือข่าวเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล เป็นต้น

ตารางที่ ๑๐ ประเภทของข่าวในหน้า ๑ ของ นสพ. ที่นิยมอ่าน

ประเภทของข่าว	ระดับความนิยมในการอ่านข่าวในหน้า ๑ ของ นสพ. (ร้อยละ)				
	ไม่อ่านเลย	อ่านน้อยมาก	อ่านบ้างแต่ไม่บ่อย	อ่านบ่อย	อ่านประจำ
อาชญากรรมและอุบัติเหตุ	๗.๓ (๒๓)	๑๓.๑ (๔๑)	๓๙.๘ (๑๒๔)	๓๐.๖ (๙๖)	๙.๒ (๒๙)
บันเทิง	๓.๘ (๑๒)	๑๐.๒ (๓๒)	๒๑.๓ (๖๗)	๔๐.๔ (๑๒๗)	๒๔.๒ (๗๖)
การทำงานและตัดสินใจ ของรัฐบาล	๙ (๒๙)	๙.๒ (๒๙)	๓๑.๘ (๑๐๐)	๓๔.๔ (๑๑๑)	๒๐.๗ (๖๕)
ข่าวต่างประเทศ	๒.๙ (๙)	๑๒.๗ (๔๐)	๓๔.๔ (๑๐๘)	๓๓.๔ (๑๐๕)	๑๖.๖ (๕๒)
ข่าวเรื่องประหลาด	๘.๖ (๒๗)	๒๘.๓ (๘๙)	๓๓.๘ (๑๐๖)	๑๙.๔ (๖๑)	๙.๖ (๓๐)
ข่าวความเป็นอยู่ของ ประชาชน	๑๑.๕ (๓๖)	๒๒.๐ (๖๙)	๓๗.๖ (๑๑๘)	๒๒.๖ (๗๑)	๖.๑ (๑๙)
ข่าวสังคม	๑๐.๕ (๓๓)	๑๕.๓ (๔๘)	๒๙.๖ (๙๓)	๓๑.๘ (๑๐๐)	๑๒.๗ (๔๐)
ข่าวกีฬา	๑๕.๐ (๔๗)	๑๘.๔ (๕๘)	๒๓.๖ (๗๔)	๒๐.๗ (๖๕)	๒๒.๐ (๖๙)

พบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมอ่านข่าวที่เกี่ยวกับข่าวบันเทิง ข่าวสังคม และข่าวการทำงาน และทัศนคติของรัฐบาลเป็นประจำ คิดเป็นจำนวนร้อยละที่ใกล้เคียงกัน และข่าวในหน้า ๑ ที่อ่านบ่อยรองลงมาคือ ข่าวต่างประเทศ ส่วนข่าวที่เกี่ยวกับ เรื่องประหลาดนั้น เป็นข่าวที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจในการอ่านน้อยมาก

ตารางที่ ๑๑ ประเภทของคอลัมน์ประจำในหนังสือพิมพ์ที่นิยมอ่าน

ประเภทคอลัมน์	ระดับความนิยมในการอ่านคอลัมน์ ประจำ นสพ. (ร้อยละ)				
	ไม่อ่านเลย	อ่านน้อยมาก	อ่านบ้างแต่ไม่บ่อย	อ่านบ่อย	อ่านประจำ
ข่าวต่างประเทศ	๕.๑	๑๔.๗	๓๑.๒	๒๖.๘	๑๗.๒
	(๑๖)	(๖๒)	(๔๘)	(๘๔)	(๕๔)
ข่าวรัฐบาล	๓.๕	๑๕.๖	๓๒.๕	๓๑.๒	๑๗.๒
	(๑๑)	(๔๘)	(๑๐๒)	(๘๘)	(๕๔)
สังคมชุมชน	๒๐.๑	๒๑.๓	๒๓.๒	๒๑.๐	๑๔.๓
	(๖๓)	(๖๗)	(๗๓)	(๖๖)	(๔๕)
ข่าวการศึกษา	๔.๕	๒๒.๖	๔๒.๐	๒๑.๓	๘.๖
	(๑๔)	(๗๑)	(๑๓๒)	(๖๗)	(๓๐)
กิจกรรมสตรี	๒๐.๔	๒๙.๓	๒๕.๘	๑๖.๖	๘.๐
	(๖๔)	(๘๒)	(๘๑)	(๕๒)	(๒๕)
บันเทิง	๓.๘	๑๑.๑	๑๘.๒	๔๐.๑	๒๖.๘
	(๑๒)	(๓๕)	(๕๗)	(๑๒๖)	(๘๔)
กีฬา	๑๖.๖	๑๗.๘	๒๑.๗	๒๕.๖	๒๑.๓
	(๕๑)	(๕๖)	(๖๘)	(๗๑)	(๖๗)

ในทำนองเดียวกัน คอลัมน์ประจำในหนังสือพิมพ์นั้น คอลัมน์ที่เกี่ยวกับ บ้าน เถิง ได้รับ ความนิยมอ่านประจำ จากกลุ่มตัวอย่างรองลงไปก็คือ คอลัมน์กีฬา ส่วนคอลัมน์กิจกรรมสตรี, ข่าวการศึกษา และคอลัมน์สังคมชุมชน เป็นคอลัมน์ที่ได้รับความนิยมน้อยกว่าคอลัมน์อื่น

ข. นิตยสาร

เช่นเดียวกับหนังสือพิมพ์คือ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาวิชาการสื่อสารทั้งหมดอ่าน นิตยสาร

ประเภทของนิตยสารที่นิยมอ่าน

นิตยสารอาจแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท^๑ แต่ในที่นี้จะแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ กล่าวคือ ประเภทแรก เป็นนิตยสารข่าว และวิจารณ์ข่าว (News magazine) ซึ่งเนื้อหาส่วนใหญ่ อาจเป็นข่าวซ้ำจาก นสพ. และอาจมีเบื้องหลังข่าวหรือสอดแทรกบทวิจารณ์ข่าว เนื้อหาส่วนใหญ่ ค่อนข้างหนัก เหมาะกับผู้อ่านประเภทจริงจัง เช่น สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ตะวันใหม่ ปริญญา เป็นต้น ส่วนประเภทที่สอง เป็นนิตยสารอื่น ๆ ซึ่งอาจจะจะเป็นนิตยสารที่เกี่ยวกับชายแอะหญิง หรือประเภทนิตยสารกีฬา เป็นต้น ซึ่งมักมีเนื้อหาที่เบา และเกี่ยวข้องกับ เรื่องการเมืองและ การปกครองน้อย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ ชวรัตน์ เขียดชัย, การบรรยายอิทธิพลหนังสือพิมพ์และ นิตยสาร (โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ : กรุงเทพมหานคร, ๒๕๒๐), หน้า ๓๔๒-๓๔๘.

ตารางที่ ๑๒ ประเภทของนิตยสารที่ขบอ่าน จำแนกตามสถาบัน

ประเภทของนิตยสาร	สถาบัน (ร้อยละ)					รวม
	จพ.	มธ.	ว.ภท.	มช.	มร.	
นิตยสารข่าวและวิเคราะห์	๕.๕	๑๓.๙	๕.๘	๐.๐	๑๒.๓	๘.๙
วิจารณ์ข่าว	(๕)	(๑๐)	(๓)	(๐)	(๑๐)	(๒๗)
นิตยสารอื่น ๆ	๓๐.๑	๖๘.๑	๓๘.๕	๑๖.๗	๓๒.๑	๒๘.๑
	(๒๒)	(๑๓)	(๒๐)	(๕)	(๒๖)	(๘๕)
นิตยสารทั้ง ๒ ประเภท	๖๕.๕	๖๗.๐	๕๕.๘	๘๓.๓	๕๕.๖	๖๒.๙
	(๔๗)	(๔๙)	(๒๙)	(๒๐)	(๔๕)	(๑๙๐)
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
	(๗๓)	(๗๒)	(๕๒)	(๗๒)	(๒๔)	(๓๐๒)

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากนิยมอ่านนิตยสารทั้ง ๒ ประเภท (ประมาณร้อยละ ๖๒) และเมื่อแยกพิจารณาตามสถาบัน ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกัน คือ กลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันจะอ่านนิตยสารทั้ง ๒ ประเภท คือ ทั้งประเภทนิตยสารข่าวและวิเคราะห์วิจารณ์ข่าว กับนิตยสารอื่น ๆ

ค. วิทยู

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๕๗) เปิดรับสื่อวิทยุและมีเพียงร้อยละ ๓ เท่านั้นที่ไม่เปิดรับฟังวิทยุ

ตารางที่ ๑๓ ความบ่อยครั้งในการรับฟังรายการวิทยุ จำแนกตามสถาบัน

ระดับความบ่อยครั้งในการ รับฟังรายการวิทยุ	สถาบัน (ร้อยละ)					รวม
	จพ.	มธ.	ว.กท.	มช.	มร.	
สูง	๔.๓	๑.๔	๑.๘	๔.๒	๗.๐	๓.๘
	(๓)	(๑)	(๑)	(๑)	(๖)	(๑๒)
กลาง	๗๘.๗	๙๖.๕	๙๖.๕	๙๑.๗	๘๙.๕	๘๘.๕
	(๕๔)	(๖๗)	(๕๓)	(๒๒)	(๗๗)	(๒๗๔)
ต่ำ	๑๗.๓	๘.๑	๑.๘	๔.๒	๓.๕	๗.๖
	(๑๓)	(๖)	(๑)	(๑)	(๓)	(๒๔)
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
	(๗๕)	(๗๔)	(๕๕)	(๒๔)	(๘๖)	(๓๑๔)

ความบ่อยครั้งในการฟังวิทยุ

จากตารางที่ ๑๓ กลุ่มตัวอย่างจะมีความบ่อยครั้งหรือความถี่ในการฟังวิทยุอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ คือ ฟังบ้าง แต่ไม่บ่อยนักประมาณ ๔ - ๕ วันต่อสัปดาห์ (ประมาณร้อยละ ๘๘) และเมื่อแยกพิจารณาไปตามสถาบัน ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกันคือ กลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบัน มีความบ่อยครั้งหรือความถี่ในการฟังวิทยุอยู่ในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่

ประเภทรายการวิทยุที่ชอบฟัง

รายการทางวิทยุ อาจเป็นรายการประเภทข่าว วิเคราะห์ข่าว สารคดี ละคอน

และ เพลง

ตารางที่ ๑๔ ประเภทของรายการวิทยุที่นิยมฟังของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทของรายการ	ระดับความนิยมในการฟังรายการวิทยุ (ร้อยละ)				
	ไม่ฟังเลย	ฟังน้อยมาก	ฟังบ้างแต่ไม่บ่อย	ฟังบ่อย	ฟังประจำ
ข่าวและวิเคราะห์ข่าว	๔.๖ (๓๐)	๑๕.๓ (๔๘)	๔๘.๗ (๑๕๓)	๑๕.๖ (๔๙)	๘.๐ (๒๕)
สารคดี	๑๒.๑ (๓๘)	๒๙.๙ (๙๔)	๔๖.๒ (๑๔๕)	๖.๔ (๒๐)	๒.๕ (๘)
ละคร	๕๘.๐ (๑๘๒)	๒๐.๗ (๒)	๑๔.๖ (๔๖)	๒.๙ (๙)	๑.๐ (๓)
เพลง	๐.๓ (๑)	๑.๖ (๕)	๑๐.๕ (๓๓)	๒๗.๗ (๘๗)	๕๗.๐ (๑๗๙)

พบว่า รายการที่กลุ่มตัวอย่างนิยมฟังกันเป็นประจำก็คือ รายการเพลง ส่วนรายการประเภทข่าว และ วิเคราะห์ข่าว กับ สารคดี นั้น กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจในการรับฟังบ้างแต่ไม่บ่อย ในจำนวนร้อยละที่ใกล้เคียงกัน ส่วนรายการละครนั้นเป็นรายการที่กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากกว่าครึ่งไม่ฟังเลย

ง. โทรทัศน์

กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ ๘๗ เปิดชมรายการโทรทัศน์ และมีประมาณร้อยละ ๓ เท่านั้น ที่ไม่ชมโทรทัศน์

ตารางที่ ๑๕ ความบ่อยครั้งในการรับชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามสถาบัน

ระดับความบ่อยครั้งในการ รับชมรายการโทรทัศน์	สถาบัน (ร้อยละ)					รวม
	จพ.	มธ.	ว.ภท.	มช.	มร.	
สูง	๓๐.๗ (๒๓)	๑๗.๖ (๑๓)	๒๓.๖ (๑๓)	๒๙.๖ (๗)	๓๑.๔ (๒๗)	๒๖.๔ (๘๓)
กลาง	๖๔.๓ (๕๒)	๗๕.๗ (๕๖)	๗๔.๕ (๕๑)	๗๐.๔ (๑๗)	๖๖.๓ (๕๗)	๗๑.๐ (๒๒๓)
ต่ำ	๐.๐ (๐)	๖.๘ (๕)	๑.๘ (๑)	๐.๐ (๐)	๒.๓ (๒)	๒.๕ (๘)
รวม	๑๐๐.๐ (๗๕)	๑๐๐.๐ (๗๔)	๑๐๐.๐ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๒๕)	๑๐๐.๐ (๘๖)	๑๐๐.๐ (๓๑๔)

ความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งหรือความถี่ในการชมรายการโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง คือประมาณ ๔ - ๕ วันต่อสัปดาห์ และเมื่อแยกพิจารณาตามสถาบัน ก็พบเช่นเดียวกัน คือ กลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบัน เปิดชมโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่

ประเภทของรายการโทรทัศน์ที่ชอบดู

รายการโทรทัศน์อาจแบ่งตามความนิยมทั่วไป เป็นรายการประเภทข่าว วิเคราะห์ข่าว สารคดี ภาพยนตร์ และ ละคร กับรายการประเภทวาไรตี้โชว์

ตารางที่ ๑๖ ประเภทของรายการโทรทัศน์ที่นิยมดู ของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทของรายการ	ระดับความนิยมในการชมรายการโทรทัศน์ (ร้อยละ)				
	ไม่ดูเลย	ดูน้อยมาก	ดูบ้างแต่ไม่บ่อย	ดูบ่อย	ดูประจำ
ข่าวและวิเคราะห์ข่าว	๕.๑ (๑๖)	๑๑.๑ (๓๕)	๓๘.๒ (๑๒๐)	๒๗.๔ (๘๖)	๑๖.๙ (๕๓)
สารคดี	๖.๔ (๒๐)	๒๔.๕ (๗๗)	๔๘.๑ (๑๕๑)	๑๖.๖ (๕๒)	๒.๙ (๙)
ภาพยนตร์และละคร	๑.๙ (๖)	๕.๑ (๑๖)	๑๔.๐ (๔๔)	๓๗.๓ (๑๑๗)	๔๐.๔ (๑๒๗)
วาไรตี้โชว์	๑๐.๕ (๓)	๑๓.๗ (๔๓)	๓๒.๘ (๑๐๓)	๒๘.๐ (๘๘)	๑๓.๗ (๔๓)

พบว่า รายการโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างนิยมดูเป็นประจำทุกวันคือ รายการภาพยนตร์และละคร ส่วนรายการข่าวและวิเคราะห์ข่าว กับรายการสารคดีนั้น กลุ่มตัวอย่างดูบ้างแต่ไม่บ่อยนัก เป็นจำนวนร้อยละที่ใกล้เคียงกัน และรายการวาไรตี้โชว์นั้น จะนิยมดูน้อยที่สุด

จ. แหล่งข่าวที่ได้รับความเชื่อถือ

ในกรณีที่ข่าวจากแหล่งข่าวต่าง ๆ ชัดแย้งกัน กลุ่มตัวอย่างจะเชื่อถือแหล่งข่าวใดมากที่สุด

จากตารางที่ ๑๗ พบว่า โทรทัศน์เป็นสื่อที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ความเชื่อถือเมื่อเกิดความขัดแย้งในเนื้อหาข่าวมากที่สุด (ร้อยละ ๕๒.๙) และนอกจากสื่อโทรทัศน์แล้ว กลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะไม่เชื่อแหล่งข่าวใดเลย เป็นจำนวนร้อยละในอันดับรองลงมา และเมื่อพิจารณาแยกตามสถาบันก็ปรากฏเช่นเดียวกันว่า โทรทัศน์เป็นสื่อที่ได้รับความเชื่อถือมากที่สุดจากกลุ่มตัวอย่างทุกสถาบัน และกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันไม่เชื่อสื่อใดเลย เป็นร้อยละในอันดับรองลงมาเกิน กลุ่มตัวอย่าง

จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ไม่เชื่อ, เลยกกับ เชื่อหนังสือพิมพ์ เป็นอันดับรองลงมาในจำนวนร้อยละ
ที่เท่ากัน

ตารางที่ ๑๗ สื่อที่ได้รับความนิยม เชื่อถือ เมื่อเกิดความขัดแย้งในเนื้อหาของข่าวจำแนก
ตามสถาบัน

ประเภทของสื่อ	สถาบัน (ร้อยละ)					รวม
	จห.	มธ.	ว.ภท.	มข.	มร.	
ไม่เชื่อเลย	๑๖.๐ (๑๒)	๒๔.๒ (๒๑)	๑๐.๔ (๖)	๒๐.๘ (๕)	๑๔.๘ (๑๗)	๑๔.๖ (๖๑)
หนังสือพิมพ์	๑๒.๐ (๔)	๑๖.๗ (๑๒)	๗.๓ (๔)	๒๐.๘ (๕)	๔.๓ (๘)	๑๒.๒ (๓๘)
นิตยสาร	๒.๗ (๒)	๔.๗ (๗)	๗.๓ (๔)	๔.๒ (๑)	๑.๒ (๑)	๔.๘ (๑๕)
วิทยุ	๕.๓ (๔)	๒.๘ (๒)	๓.๖ (๒)	๑๖.๗ (๕)	๗.๐ (๖)	๕.๘ (๑๘)
โทรทัศน์	๕๖.๐ (๔๒)	๓๓.๓ (๒๔)	๖๗.๓ (๓๗)	๓๗.๕ (๙)	๖๑.๖ (๕๓)	๕๒.๕ (๑๖๕)
สื่อบุคคล	๘.๐ (๖)	๘.๓ (๖)	๓.๖ (๒)	๐.๐ (๐)	๑.๒ (๑)	๔.๘ (๑๕)
รวม	๑๐๐.๐ (๗๕)	๑๐๐.๐ (๗๒)	๑๐๐.๐ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๒๔)	๑๐๐.๐ (๘๖)	๑๐๐.๐ (๓๑๒)

๒. การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน

ก. หนังสือพิมพ์

การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ได้แก่ การอ่านข่าว ที่เกี่ยวกับความเป็นอยู่ของประชาชน ข่าวที่เกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล หรือ ข่าวเกี่ยวกับเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวของประเทศอื่น

ตารางที่ ๑๘ การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ จำแนกตามสถาบัน

ระดับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์	สถาบัน (ร้อยละ)					รวม
	จพ.	มธ.	ว.กท.	มช.	มร.	
สูง	๕๖.๐ (๔๒)	๗๑.๖ (๕๓)	๕๐.๘ (๒๘)	๖๖.๗ (๑๖)	๗๐.๘ (๖๑)	๖๓.๗ (๒๐๐)
กลาง	๔๔.๐ (๓๓)	๒๘.๔ (๒๑)	๔๘.๑ (๒๗)	๓๓.๓ (๘)	๒๗.๘ (๒๔)	๓๖.๐ (๑๑๓)
ต่ำ	๐.๐ (๐)	๐.๐ (๐)	๐.๐ (๐)	๐.๐ (๐)	๑.๒ (๑)	๐.๓ (๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๗๔)	๑๐๐.๐ (๗๔)	๑๐๐.๐ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๒๔)	๑๐๐.๐ (๘๖)	๑๐๐.๐ (๓๑๔)

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับสูง ประมาณร้อยละ ๖๓ และเมื่อพิจารณาแยกตามสถาบัน ก็พบเช่นเดียวกันว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากจากทุกสถาบันเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับสูง ยกเว้น กลุ่มตัวอย่างจาก วิทยาลัยกรุงเทพ ที่เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับสูงและระดับปานกลาง เป็นจำนวนร้อยละที่ใกล้เคียงกันมาก

แต่ถึงแม้ว่า กลุ่มตัวอย่างจะอ่านข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับสูง เป็นส่วนใหญ่ก็ตาม แต่ในส่วนที่เกี่ยวกับบทความทางการเมืองโดยตรงทางหน้าสท.แล้ว ผลการวิจัยในตารางที่ ๑๔ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมาก (ประมาณร้อยละ ๖๓) อ่านบทความทางการเมืองค่อนข้างน้อย (วันละ ๑ - ๔ บทความ)

ตารางที่ ๑๔ การอ่านบทความทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ จำแนกตามสถาบัน

ระดับการอ่านบทความทางการเมืองในหนังสือพิมพ์	สถาบัน (ร้อยละ)					รวม
	จพ.	มธ.	ว.ทท.	มช.	มร.	
ไม่เคยอ่านเลย	๑๗.๓ (๑๓)	๘.๑ (๖)	๑๖.๕ (๕)	๘.๓ (๒)	๗.๐ (๖)	๑๑.๕ (๓๖)
วันละ ๑-๔ บทความ	๖๕.๓ (๔๘)	๗๔.๓ (๕๕)	๖๓.๖ (๓๕)	๖๒.๕ (๑๕)	๕๐.๐ (๔๓)	๖๒.๗ (๑๘๗)
วันละ ๕-๙ บทความ	๑๒.๐ (๘)	๑๔.๙ (๑๑)	๑๔.๕ (๘)	๑๖.๗ (๔)	๓๑.๔ (๒๗)	๑๘.๘ (๕๕)
วันละ ๑๐-๑๔ บทความ	๔.๐ (๓)	๒.๗ (๒)	๓.๖ (๒)	๑๒.๕ (๓)	๙.๓ (๘)	๕.๗ (๑๘)
วันละ ๑๕ บทความขึ้นไป	๑.๓ (๑)	๐.๐ (๐)	๑.๘ (๑)	๐.๐ (๐)	๒.๓ (๒)	๑.๓ (๔)
รวม	๑๐๐.๐ (๗๕)	๑๐๐.๐ (๗๔)	๑๐๐.๐ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๒๔)	๑๐๐.๐ (๘๖)	๑๐๐.๐ (๓๑๔)

เมื่อพิจารณาตามสถาบัน ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันอ่านบทความทางการเมืองค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน

ข. นิตยสาร

การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสาร หมายถึง การอ่านข่าวเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของประชาชน ข่าวที่เกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล ข่าวเกี่ยวกับเหตุการณ์ความเป็นไปของประเทศอื่น ตลอดจนบทวิเคราะห์วิจารณ์ เพื่อแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ

ตารางที่ ๒๐ การเปิดรับข่าวสารทางการเมือง จากนิตยสาร จำแนกตามสถาบัน

ระดับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสาร	สถาบัน (ร้อยละ)					รวม
	จพ.	มธ.	ว.กท.	มช.	มร.	
สูง	๒๒.๗ (๑๗)	๓๒.๕ (๒๕)	๒๕.๑ (๑๖)	๓๗.๕ (๔)	๒๗.๕ (๒๕)	๒๘.๗ (๕๐)
กลาง	๕๘.๗ (๔๔)	๕๘.๑ (๔๓)	๖๑.๘ (๓๕)	๕๘.๓ (๑๔)	๕๒.๓ (๔๕)	๕๗.๓ (๑๘๐)
ต่ำ	๑๘.๗ (๑๔)	๙.๕ (๗)	๙.๑ (๕)	๔.๒ (๑)	๑๙.๘ (๑๗)	๑๔.๐ (๔๕)
รวม	๑๐๐.๐ (๗๕)	๑๐๐.๐ (๗๕)	๑๐๐.๐ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๒๕)	๑๐๐.๐ (๘๖)	๑๐๐.๐ (๓๑๔)

จากตาราง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเปิดรับข่าวสารทางการเมือง จากนิตยสารอยู่ในระดับปานกลาง (ประมาณร้อยละ ๕๗) และเมื่อพิจารณาตามสถาบัน ก็พบเช่นเดียวกันว่า กลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบัน เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารอยู่ในระดับปานกลาง

ค. วิทยุ

การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุ หมายถึง การฟังข่าวเกี่ยวกับความเป็นอยู่หรือปากท้องของประชาชน การฟังข่าวเกี่ยวกับการทำงาน การตัดสินใจของรัฐบาล และการฟังข่าวความเป็นไปของประเทศอื่น

ตารางที่ ๒๑ การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุ จำแนกตามสถาบัน

ระดับการเปิดรับข่าวสาร ทางการเมืองจากวิทยุ	สถาบัน (ร้อยละ)					รวม
	จพ.	มธ.	ว.กท.	มธ.	มร.	
สูง	๒๘.๐ (๒๑)	๔๕.๘ (๓๔)	๕๐.๐ (๒๒)	๔๑.๗ (๑๐)	๓๙.๕ (๓๔)	๓๘.๕ (๑๒๑)
กลาง	๕๘.๗ (๔๔)	๔๗.๓ (๓๕)	๔๙.๑ (๒๗)	๕๔.๖ (๑๓)	๕๒.๓ (๔๕)	๕๒.๒ (๑๖๔)
ต่ำ	๑๓.๓ (๑๐)	๖.๘ (๕)	๑๐.๙ (๖)	๔.๒ (๑)	๘.๑ (๗)	๙.๒ (๒๙)
รวม	๑๐๐.๐ (๗๕)	๑๐๐.๐ (๗๔)	๑๐๐.๐ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๒๔)	๑๐๐.๐ (๘๖)	๑๐๐.๐ (๓๑๔)

กลุ่มตัวอย่าง จะฟังข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุ อยู่ในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๕๒) และเมื่อพิจารณาแยกตามสถาบันก็พบว่า กลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันรับฟังข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นกลุ่มตัวอย่างจาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่เปิดฟังข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุ อยู่ในระดับปานกลางและระดับสูง เป็นจำนวนร้อยละที่ใกล้เคียงกัน

๗. โทรทัศน์

การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อโทรทัศน์ ก็เช่นเดียวกันกับสื่อชนิดอื่นๆ คือ หมายถึง การรับชมรายการที่เกี่ยวกับความเป็นอยู่และปากท้องของประชาชน ข่าวที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน การตัดสินใจของรัฐบาล ข่าวเกี่ยวกับเหตุการณ์ความเป็นไปของประเทศอื่น ๆ

ตารางที่ ๒๒ การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ จำแนกตามสถาบัน

ระดับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์	สถาบัน (ร้อยละ)					รวม
	จพ.	มธ.	ว.กท.	มธ.	มร.	
สูง	๖๒.๗ (๔๗)	๕๘.๑ (๔๓)	๖๐.๐ (๓๓)	๔๑.๗ (๑๐)	๖๙.๘ (๖๐)	๖๑.๕ (๑๙๓)
กลาง	๓๖.๐ (๒๗)	๓๖.๕ (๒๗)	๓๖.๕ (๒๐)	๕๘.๓ (๑๔)	๒๗.๙ (๒๔)	๓๕.๗ (๑๑๖)
ต่ำ	๑.๓ (๑)	๕.๔ (๔)	๓.๖ (๒)	๐.๐ (๐)	๒.๓ (๒)	๒.๙ (๙)
รวม	๑๐๐.๐ (๗๕)	๑๐๐.๐ (๗๔)	๑๐๐.๐ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๒๕)	๑๐๐.๐ (๘๖)	๑๐๐.๐ (๓๑๔)

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างรับชมรายการข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์อยู่ในระดับสูงเป็นส่วนใหญ่ คือประมาณร้อยละ ๖๒ และเมื่อพิจารณาแยกตามสถาบันก็พบว่า กลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบัน รับชมรายการข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์อยู่ในระดับสูงเป็นส่วนใหญ่เช่นเดียวกัน ยกเว้น กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เปิดรับรายการข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ในระดับปานกลางมากกว่าในระดับสูง ประมาณร้อยละ ๑๗

๓. พฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองกับกลุ่มเพื่อน

ลักษณะของพฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองกับกลุ่มเพื่อน หมายถึงการพูดคุยหรืออภิปรายถกเถียงในเรื่อง ความคิดทางการเมือง การทำงานของรัฐบาล เรื่องความเป็นอยู่ของประชาชนและสถานการณ์บ้านเมือง ตลอดจนข่าวสารที่เกี่ยวกับความเป็นไปของต่างประเทศ

ตารางที่ ๒๓ การสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อน จำแนกตามสถาบัน

ระดับการสื่อสารทาง การเมืองกับเพื่อน	สถาบัน (ร้อยละ)					รวม
	จพ.	มธ.	ว.กท.	มช.	มร.	
สูง	๒๑.๓ (๑๖)	๓๖.๕ (๒๗)	๒๕.๕ (๑๔)	๒๐.๘ (๕)	๒๐.๙ (๑๘)	๒๕.๕ (๘๐)
กลาง	๖๘.๐ (๕๑)	๖๐.๘ (๔๕)	๖๗.๓ (๓๗)	๗๙.๒ (๑๙)	๗๐.๙ (๖๑)	๖๗.๘ (๒๑๓)
ต่ำ	๑๐.๗ (๘)	๒.๗ (๒)	๗.๓ (๔)	๐.๐ (๐)	๘.๑ (๗)	๖.๗ (๒๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๗๕)	๑๐๐.๐ (๗๔)	๑๐๐.๐ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๒๔)	๑๐๐.๐ (๘๖)	๑๐๐.๐ (๓๑๔)

จากตาราง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๖๗) มีการสื่อสารทางการเมืองกับกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มสถาบัน ก็พบว่า กลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันมีการสื่อสารทางการเมืองกับกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่เช่นเดียวกัน

๔. พฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัว

พฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองในครอบครัว คือ การสนทนาถกเถียงกันกับพ่อแม่ หรือบุคคลอื่นในครอบครัว ในหัวข้อ เรื่องที่เกี่ยวกับการเมืองอันได้แก่ เรื่องความคิดทางการเมือง การทำงานของรัฐบาล ความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วไป สถานการณ์ความเป็นไปของบ้านเมือง ตลอดจนข่าวสารที่เกี่ยวกับความเป็นไปของต่างประเทศ ผลที่ได้จากการวิจัยปรากฏในตาราง

ตารางที่ ๒๔ การสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัว จำแนกตามสถาบัน

ระดับการสื่อสารทาง การเมืองกับครอบครัว	สถาบัน (ร้อยละ)					รวม
	จพ.	มธ.	ว.กท.	มช.	มร.	
สูง	๑๗.๓ (๑๓)	๑๓.๕ (๑๐)	๒๑.๘ (๑๒)	๑๒.๕ (๓)	๘.๑ (๗)	๑๔.๓ (๔๕)
กลาง	๖๖.๐ (๕๕)	๗๓.๐ (๕๕)	๖๑.๘ (๓๕)	๗๕.๐ (๑๘)	๗๕.๖ (๖๕)	๖๘.๘ (๒๑๖)
ต่ำ	๒๒.๗ (๑๗)	๑๓.๕ (๑๐)	๑๖.๔ (๘)	๑๒.๕ (๓)	๑๖.๓ (๑๔)	๑๖.๘ (๕๓)
รวม	๑๐๐.๐ (๗๕)	๑๐๐.๐ (๗๕)	๑๐๐.๐ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๒๕)	๑๐๐.๐ (๘๖)	๑๐๐.๐ (๓๑๕)

กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาวิชาการสื่อสารมีการสื่อสารกับบุคคลในครอบครัวในเรื่องทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ (ประมาณร้อยละ ๖๘) และเมื่อแยกพิจารณาตามสถาบัน ก็พบเช่นเดียวกันว่า กลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบัน มีการสื่อสารกับครอบครัวในเรื่องทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันมีการสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัว ในระดับสูงและระดับต่ำ เป็นจำนวนร้อยละที่ใกล้เคียงกันอีกด้วย

๕. พฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์

การสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์ ก็เช่นเดียวกันกับการสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อน และครอบครัว หมายถึงการที่กลุ่มตัวอย่างพูดคุยถกเถียงหรืออภิปรายกับ ครูอาจารย์ เกี่ยวกับเรื่องทางการเมือง ได้แก่ ความคิดทางการเมือง การทำงานของรัฐบาล ความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วไป สถานการณ์ความเป็นไปของบ้านเมือง ตลอดจนข่าวสารที่เกี่ยวกับความเป็นไปของต่างประเทศ

ตารางที่ ๒๕ การสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์ จำแนกตามสถาบัน

ระดับการสื่อสารทางการเมือง กับครูอาจารย์	สถาบัน (ร้อยละ)					รวม
	จพ.	มธ.	ว.กท.	มช.	มร.	
สูง	๘.๐	๙.๕	๑๐.๙	๑๖.๗	๑๐.๕	๑๐.๒
	(๖)	(๗)	(๖)	(๕)	(๔)	(๓๒)
กลาง	๔๔.๐	๖๓.๕	๔๓.๖	๗๙.๒	๓๗.๒	๔๙.๕
	(๓๓)	(๔๗)	(๒๔)	(๑๙)	(๓๒)	(๑๕๕)
ต่ำ	๔๘.๐	๒๗.๐	๔๕.๕	๔.๒	๕๒.๓	๔๐.๕
	(๓๖)	(๒๐)	(๒๕)	(๑)	(๔๕)	(๑๒๗)
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
	(๗๕)	(๗๔)	(๕๕)	(๒๔)	(๘๖)	(๓๑๔)

กลุ่มตัวอย่าง มีการสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์อยู่ในระดับกลางและระดับต่ำ เป็นจำนวนร้อยละที่ใกล้เคียงกัน (ประมาณร้อยละ ๔๙ และร้อยละ ๔๐ ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาตามความแตกต่างของสถาบัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ มีการสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์ในระดับปานกลาง และระดับต่ำ เป็นจำนวนร้อยละที่ใกล้เคียงกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นั้น มีการสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นแห่งเดียวที่มีการสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์อยู่ในระดับต่ำ

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ เป็นการวิเคราะห์การเปิดรับข่าวสารทั่วไป จากสื่อมวลชนและพฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองของนักศึกษาวิชาการสื่อสาร เท่านั้น ในส่วนต่อไปนี้จะวิเคราะห์ โดยนำเอาปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจมีส่วนสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองมาร่วมพิจารณาด้วย

๖. พฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองกับปัจจัยประชากร

การวิเคราะห์ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อประเภทต่าง ๆ กับปัจจัยประชากรคือ เพศ อายุ เชื้อชาติ ศาสนา และภูมิลำเนา จะแยกวิเคราะห์ไปตามประเภทของสื่อดังนี้

๑. โทรทัศน์

ผลจากการวิจัยพบว่า ปัจจัยประชากรในเรื่อง เพศ เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์ต่อการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อโทรทัศน์ โดยเมื่อพิจารณารวมทุกสถาบันแล้วพบว่าการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์มีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันกับเพศชาย ($r = 0.13, P = 0.01$) และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกับเพศหญิง ($r = -0.15, P = 0.003$) เมื่อพิจารณาไปตามสถาบัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่เป็นชาย มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ ($r = 0.19, P = 0.05$) ส่วนที่เป็นหญิงนั้น มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ ($r = -0.21, P = 0.03$) จึงสรุปได้ว่า นักศึกษาชายจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ในระดับสูง และนักศึกษาหญิงจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ในระดับต่ำ

๒. วิทยุ

ผลจากการวิจัยพบว่า ในปัจจัยประชากร ศาสนา เป็นปัจจัยเดียวที่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุ โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาพุทธจากทุกสถาบันรวมกัน และจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุ ($r = -0.11, -0.20$ และ -0.49 ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) นั่นคือ นักศึกษาที่นับถือศาสนาพุทธจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุในระดับต่ำ

๓. หนังสือพิมพ์

ผลจากการวิจัยส่วนใหญ่ปรากฏว่า ปัจจัยประชากร คือ เพศ อายุ เชื้อชาติ และศาสนา ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์อย่างมีระดับนัยสำคัญ ยกเว้นบางสถาบันดังนี้

ก. เพศ เมื่อพิจารณาารวมทุกสถาบันพบว่า การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับเพศชาย ($r = 0.19, P = 0.001$) และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกับเพศหญิง ($r = -0.22, P = 0.001$) เมื่อพิจารณาไปตามสถาบัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และวิทยาลัยกรุงเทพ ที่เป็นชาย มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ($r = 0.18, 0.22, 0.22$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากทั้ง ๓ สถาบันที่กล่าวมา และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เป็นหญิง มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ($r = -0.18, -0.25, -0.22, -0.19$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) จึงอาจสรุปได้ว่า นักศึกษาชาย จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ในระดับสูง ส่วนนักศึกษาหญิงจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ในระดับต่ำ

ข. อายุ เมื่อพิจารณารวมทุกสถาบันไม่ปรากฏว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์อย่างมีระดับนัยสำคัญ แต่เมื่อพิจารณาไปตามสถาบันพบว่า กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีอายุ ๑๙ - ๒๑ ปี และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่อายุระหว่าง ๒๒ - ๒๗ ปี มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ($r = 0.22, 0.25$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีอายุ ๒๒ - ๒๗ ปี และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่อายุระหว่าง ๑๙ - ๒๑ ปี มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ($r = -0.24, -0.25$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ)

ค. เชื้อชาติ กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีเชื้อชาติไทย มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ($r = -0.33, P = 0.05$) และที่มีเชื้อชาติจีน มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ($r = 0.33, P = 0.05$) จึงอาจสรุปได้ว่า นักศึกษาจากสถาบันที่มีเชื้อชาติไทย เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์น้อย ส่วนที่มีเชื้อชาติจีน จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์มาก

ง. ศาสนา กลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาคริสต์ จากทุกสถาบัน เมื่อพิจารณาร่วมกัน และเฉพาะจากวิทยาลัยกรุงเทพ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ($r = -0.11, -0.25$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) สรุปได้ว่า นักศึกษาที่นับถือศาสนาคริสต์จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ในระดับต่ำ

๔. นิตยสาร

ผลจากการวิจัย ปรากฏว่า ปัจจัยประชากรในเรื่อง เพศ และ เชื้อชาติ เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารอย่างมีนัยสำคัญในระดับที่แตกต่างกันดังนี้

ก. เพศ เมื่อพิจารณาทุกสถาบันร่วมกันพบว่า กลุ่มตัวอย่างชายมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสาร ($r = 0.13, P = 0.01$) ส่วนที่เป็นหญิงจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสาร ($r = -0.14, P = 0.006$) และพบว่า กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรวมคำแหงที่เป็นหญิงจะมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารอย่างมีระดับนัยสำคัญ ($r = -0.18, P = 0.05$) จึงสรุปได้ว่า นักศึกษาชาย จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารในระดับสูง ส่วนนักศึกษาหญิงจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารในระดับต่ำ

ข. เชื้อชาติ กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเชื้อชาติไทยจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสาร ($r = -0.40, P = 0.02$) ส่วนที่มีเชื้อชาติจีนจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสาร ($r = 0.40, P = 0.02$) ซึ่งเป็นเช่นเดียวกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ สรุปได้ว่า นักศึกษาจากสถาบันแห่งนี้ที่มีเชื้อชาติไทย จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารน้อย ส่วนที่มีเชื้อชาติจีน จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารมาก

๕. เพื่อน

ผลจากการวิจัยปรากฏว่า ปัจจัยประชากรในเรื่องต่อไปนี้คือ เพศ อายุ เชื้อชาติและศาสนา ล้วนมีความสัมพันธ์กับการสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อน

อย่างมีนัยสำคัญในระดับที่แตกต่างกันดังนี้

ก. เพศ เพศชาย มีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันกับการสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อน ทั้ง เมื่อพิจารณารวมทุกสถาบันและเมื่อแยกพิจารณา คือ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ($r = 0.20, 0.31, 0.33, 0.35$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วน เพศหญิง เมื่อพิจารณารวมทุกสถาบัน และจากทั้ง ๓ สถาบันดังกล่าวมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อน ($r = -0.22, -0.33, -0.33, -0.35$ ที่ $P \leq 0.05$) ซึ่งอาจสรุปได้ว่า นักศึกษาชายจะสื่อสารทางการเมืองในระดับสูง ส่วนนักศึกษาหญิง จะสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อนในระดับต่ำ

ข. อายุ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง ๑๙ - ๒๑ ปี มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อน เมื่อพิจารณารวมกลุ่มทุกสถาบัน และ เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ($r = -0.10, -0.19$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง ๒๒ - ๒๗ ปี มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อน ($r = 0.13, 0.22$ ที่ $P \leq 0.05$) เมื่อพิจารณารวมกลุ่มทุกสถาบันและ เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อาจสรุปได้ว่านักศึกษาที่มีอายุระหว่าง ๑๙ - ๒๑ ปี มีการสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อนน้อย ส่วนนักศึกษาที่มีอายุระหว่าง ๒๒ - ๒๗ ปี มีการสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อนมาก

ค. เชื้อชาติ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับการสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อนอย่างมีระดับนัยสำคัญ เมื่อพิจารณารวมทุกสถาบัน แต่เมื่อแยกพิจารณาไปตามสถาบันพบว่า กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเชื้อชาติไทยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อน ($r = -0.19, -0.20$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วน กลุ่มตัวอย่างจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีเชื้อชาติจีน มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อน ($r = 0.20, P = 0.04$)

ง. ศาสนา การนับถือศาสนาพุทธมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกับการสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อน เมื่อพิจารณารวมทุกสถาบันและ เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ($r = -0.17, -0.18, -0.36$ $P = 0.001$) และสำหรับกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่นับถือศาสนาอิสลามนั้น

มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อน ($r = 0.32, P = 0.04$) อาจสรุปได้ว่า นักศึกษาที่นับถือศาสนาพุทธ มีการสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อนอยู่ในระดับต่ำ

๖. ครอบครัว

ผลจากการวิจัยปรากฏว่า ปัจจัยประชากรเฉพาะ อายุ ของกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง และเชื้อชาติ ของกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัว กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีอายุระหว่าง ๑๙ - ๒๑ ปี มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัว ($r = 0.17, P = 0.05$) ส่วนที่อายุระหว่าง ๒๒ - ๒๗ ปี มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัว ($r = -0.24, P = 0.01$) ซึ่งอาจสรุปได้ว่า นักศึกษาจากสถาบันแห่งนี้ที่อายุน้อย จะมีการสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัวสูง ส่วนที่อายุมากจะมีการสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัวในระดับต่ำ ส่วนในเรื่องเชื้อชาตินั้น กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีเชื้อชาติไทยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัว ($r = -0.23, P = 0.02$) ส่วนที่มีเชื้อชาติจีน มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัวอย่างมีระดับนัยสำคัญ ($r = 0.23, P = 0.02$) จึงอาจสรุปได้ว่า นักศึกษาจากสถาบันแห่งนี้ที่มีเชื้อชาติไทยจะมีการสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัวต่ำ ส่วนที่มีเชื้อชาติจีน จะมีการสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัวสูง

๗. ครูอาจารย์

ปัจจัยประชากรในเรื่องเพศ เป็นปัจจัยเดียวที่มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์ โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันรวมกันและเฉพาะจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และวิทยาลัยกรุงเทพ ที่เป็นชาย มีแนวโน้มจะสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์ ในระดับสูง ($r = 0.11, 0.28, 0.23$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนที่เป็นหญิง มีแนวโน้มจะสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์ในระดับต่ำ ($r = -0.12, -0.29, -0.23$ ที่ $P \leq 0.05$)

๗. พฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อประเภทต่าง ๆ กับปัจจัยทางเศรษฐกิจคือ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของครอบครัว และเงินใช้ส่วนตัวของนักศึกษา นั้น จะแยกวิเคราะห์ไปตามประเภทของสื่อดังนี้

๑. โทรทัศน์

ผลจากการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจในเรื่อง อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ในระดับที่แตกต่างกันดังนี้

ก. อาชีพของบิดา กลุ่มตัวอย่างจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีบิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่บิดาเป็นลูกจ้าง จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ในระดับสูง ($r = 0.24, 0.17, 0.26$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง และของกลุ่มตัวอย่างทุกสถาบันรวมกันที่มีบิดาสังกัดกรรมหรือมิได้ประกอบอาชีพ จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ในระดับต่ำ ($r = -0.27, -0.11$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ)

ข. อาชีพของมารดา เมื่อพิจารณาทุกสถาบันปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีมารดาเป็นข้าราชการ จะมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์สูง ($r = 0.17, P = 0.001$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีมารดาไม่ได้ประกอบอาชีพใด ๆ หรือถึงแก่กรรมแล้วจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ในระดับต่ำ ($r = -0.15, P = 0.004$) -เมื่อพิจารณาแยกตามสถาบันแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีมารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว จากวิทยาลัยกรุงเทพที่มารดาเป็นข้าราชการ และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีมารดาประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือเป็นข้าราชการ จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์สูง ($r = 0.25, 0.23, 0.22, 0.24$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีมารดาถึงแก่กรรม หรือมิได้ประกอบอาชีพใด ๆ และจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีมารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ต่ำ ($r = -0.21, -0.39, -0.22$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ)

๒. วิจัย

ผลจากการวิจัยพบว่า ปัจจัยทาง เศรษฐกิจทั้งหมดยกเว้นในเรื่อง อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากริทยอย่างมีระดับนัยสำคัญ

ก. อาชีพของบิดา กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพที่บิดารับราชการ และกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ที่บิดาถึงแก่กรรม หรือมิได้ประกอบอาชีพมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากริทย ($r = 0.26, 0.35$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) ส่วนนักศึกษาตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่บิดาเป็นข้าราชการและจากวิทยาลัยกรุงเทพที่บิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากริทย ($r = -0.20, -0.27$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) อาจสรุปได้ว่า นักศึกษาจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่บิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากริทยในระดับต่ำ และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ที่บิดาถึงแก่กรรมหรือมิได้ประกอบอาชีพ จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากริทย ในระดับสูง

ข. อาชีพของมารดา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่มารดาเป็นลูกจ้าง จะมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากริทย คือ จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากริทยในระดับสูง ($r = 0.22, P = 0.03$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มารดาถึงแก่กรรมหรือมิได้ประกอบอาชีพ จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากริทยอย่างมีระดับนัยสำคัญ ($r = -0.23, P = 0.01$) ซึ่งหมายถึงว่า จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากริทยในระดับต่ำนั่นเอง

๓. หนังสือพิมพ์

ผลจากการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจในเรื่อง อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากริทยในหนังสือพิมพ์ในระดับแตกต่างกันดังนี้

ก. อาชีพของบิดา เมื่อพิจารณาารวมทุกสถาบันพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่บิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว จะมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ($r = 0.11, P = 0.02$) เมื่อพิจารณาไปตามสถาบันพบว่า กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่บิดาเป็นลูกจ้างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่บิดารับราชการ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ($r = -0.22, -0.23, -0.49$ ที่ $P < 0.05$ ตามลำดับ) ซึ่งหมายถึงว่า นักศึกษาเหล่านี้จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ในระดับต่ำ ส่วนนักศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่บิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว และกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่บิดาเป็นลูกจ้าง และจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่บิดาถึงแก่กรรมหรือมิได้ประกอบอาชีพ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ($r = 0.33, 0.35, 0.27, 0.39$ ที่ $P < 0.05$ ตามลำดับ) ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาเหล่านี้เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ในระดับสูง

ข. อาชีพของมารดา เมื่อพิจารณาารวมทุกสถาบันพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ($r = 0.11, P = 0.02$) ส่วนที่มารดาถึงแก่กรรม หรือ มิได้ประกอบอาชีพใดนั้น มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ($r = -0.15, P = 0.005$) เมื่อพิจารณาแยกตามสถาบันพบว่า กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มารดาเป็นข้าราชการ และกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่มารดาเป็นลูกจ้าง มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ($r = 0.26, 0.26, 0.27, 0.20$ ที่ $P < 0.05$ ตามลำดับ) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มารดาถึงแก่กรรม หรือมิได้ประกอบอาชีพนั้น จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ($r = -0.21, -0.32$ ที่ $P < 0.05$ ตามลำดับ) ซึ่งอาจสรุปได้ว่า นักศึกษาที่มารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ในระดับสูง ส่วนนักศึกษาที่มารดาถึงแก่กรรม หรือมิได้ประกอบอาชีพ จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองใน

ระดับต่ำ

ค. รายได้ของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท และจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ครอบครัวมีรายได้ตั้งแต่ ๕,๐๐๑ บาทขึ้นไป จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ($r = 0.25, 0.44, 0.19$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ($r = -0.48, -0.19$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ)

๔. นิตยสาร

ผลจากการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจทั้งหมด ยกเว้นในเรื่องอาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารอย่างมีระดับนัยสำคัญ

ก. อาชีพของบิดา กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่บิดาเป็นลูกจ้างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่บิดาเป็นข้าราชการ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสาร ($r = -0.20, -0.22, -0.38$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) นั่นคือ นักศึกษาเหล่านี้จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารในระดับต่ำ ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่บิดาเป็นลูกจ้างและจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่บิดาเป็นข้าราชการมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสาร ($r = 0.25, 0.24$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) นั่นคือ นักศึกษาเหล่านี้จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารในระดับสูง

ข. อาชีพของมารดา กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสาร ($r = 0.24, P = 0.05$) ส่วนที่มารดาเป็นลูกจ้างมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสาร ($r = -0.26, P = 0.05$) แสดงว่า นักศึกษาจากสถาบันนี้ที่มารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารในระดับสูง ส่วนนักศึกษาที่มารดาเป็นลูกจ้างนั้นจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารในระดับต่ำ

๕. เพื่อน

ผลจากการวิจัยพบว่า ปัจจัยทาง เศรษฐกิจใน เรื่องอาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารทางการ เมืองกับ เพื่อนในระดับที่แตกต่างกัน ดังนี้

ก. อาชีพของบิดา กลุ่มตัวอย่างทุกสถาบัน เมื่อพิจารณาร่วมกัน และกลุ่มตัวอย่าง จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่บิดาเป็น ข้าราชการมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการสื่อสารทางการ เมืองกับเพื่อน ($r = -0.16, -0.22, -0.33, -0.29$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) แสดงว่า นักศึกษาที่บิดาเป็น ข้าราชการเหล่านี้ จะมีการสื่อสารทางการ เมืองกับเพื่อนในระดับต่ำ ส่วนกลุ่มตัวอย่างจาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่บิดาเป็นลูกจ้าง และจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่บิดาถึงแก่กรรม หรือมิได้ประกอบอาชีพ จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการสื่อสารทางการ เมืองกับเพื่อน ($r = 0.32, 0.35$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) ซึ่งแสดงว่านักศึกษาเหล่านี้จะสื่อสารทาง การเมืองกับเพื่อนในระดับสูง

ข. อาชีพของมารดา กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มารดาเป็น ลูกจ้าง และจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว มีความสัมพันธ์ใน ทิศทางตรงข้ามกับการมีการสื่อสารทางการ เมืองกับเพื่อน ($r = -0.18, -0.19$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มารดาเป็น ลูกจ้าง และจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว จะสื่อสารทางการ เมืองกับเพื่อนในระดับต่ำ

ค. รายได้ของครอบครัว จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ครอบครัวมีรายได้ตั้งแต่ ๕,๐๐๑ บาทขึ้นไปเท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการ สื่อสารทางการ เมืองกับเพื่อนอย่างมีระดับนัยสำคัญ ($r = -0.24, P = 0.04$) ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาเหล่านี้จะสื่อสารทางการ เมืองกับเพื่อนในระดับต่ำ

๖. ครอบครัว

ผลจากการวิจัยพบว่า ปัจจัยทาง เศรษฐกิจใน เรื่องอาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัว ในระดับที่ แตกต่างกันดังนี้

ก. อาชีพของบิดา เมื่อพิจารณารวมทุกสถาบันพบว่า การสื่อสารทางการเมือง กับครอบครัว มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างที่บิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว ($r = 0.12, P = 0.01$) เมื่อแยกพิจารณาไปถามสถาบันพบว่า กลุ่มตัวอย่างจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่บิดาประกอบธุรกิจส่วนตัวจากมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ที่บิดาถึงแก่กรรม หรือมิได้ประกอบอาชีพ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัว ($r = 0.26, 0.34$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่บิดาเป็นข้าราชการ และจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่บิดาถึงแก่กรรม หรือมิได้ประกอบอาชีพ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกับการสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัว ($r = -0.23, -0.23$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ)

ข. อาชีพของมารดา กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มารดา เป็น ลูกจ้าง มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัว ($r = -0.29, P = 0.006$) ซึ่งแสดงว่า นิสิตจากสถาบันนี้ที่มารดาเป็นลูกจ้าง จะสื่อสารทางการเมืองกับ ครอบครัวในระดับต่ำ

ค. รายได้ของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่ครอบครัว มีรายได้ต่ำกว่า ๔,๐๐๐ บาท มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการสื่อสารทางการเมืองกับ ครอบครัว ($r = -0.42, P = 0.02$) ส่วนที่ครอบครัวมีรายได้ตั้งแต่ ๔,๐๐๑ บาทขึ้นไป มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัว ($r = 0.35, P = 0.02$) ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาจากสถาบันนี้ที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำกว่า ๔,๐๐๐ บาท จะสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัวในระดับต่ำ ส่วนที่รายได้ตั้งแต่ ๔,๐๐๑ บาทขึ้นไป จะสื่อสาร ทางการเมืองกับครอบครัวในระดับสูง

๗. ครูอาจารย์

ผลจากการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจทั้งหมด ยกเว้นในเรื่องอาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์อย่างมีระดับนัยสำคัญ

ก. อาชีพของบิดา กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพที่บิดาเป็นข้าราชการ และจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่บิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์ ($r = 0.23, 0.35$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่บิดาเป็นข้าราชการ มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับการสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัวอย่างมีระดับนัยสำคัญ คือจะสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัวในระดับต่ำ ($r = -0.37, P = 0.03$)

ข. อาชีพของมารดา เมื่อพิจารณาารวมทุกสถาบันและ เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับการสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์ ($r = 0.10, 0.27$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) ซึ่งแสดงว่านักศึกษาที่มารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว จะมีการสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาารวมทุกสถาบันกับ เฉพาะกลุ่มตัวอย่าง จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มารดาถึงแก่กรรม หรือมิได้ประกอบอาชีพ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์ ($r = -0.09, -0.28, -0.24$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) แสดงว่า นักศึกษาเหล่านี้จะสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์ในระดับต่ำ

๘. พฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองกับปัจจัยทางสังคม

การวิเคราะห์ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อประเภทต่าง ๆ กับปัจจัยทางสังคม คือ กลุ่มวิชาที่ศึกษา ปีที่ศึกษา วิชาที่เคยเรียนค่านรัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ กฎหมาย และสังคมวิทยา การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา การเป็นสมาชิกชมรมและแนวโน้มของครอบครัวแบบ Socio-Oriented กับ Concept-Oriented นั้น จะแยกวิเคราะห์ไปตามประเภทของสื่อดังนี้

๑. ไทรทัศน์

ผลจากการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางสังคมในเรื่อง ปีที่ศึกษา วิชาที่เคยเรียนด้าน- เศรษฐศาสตร์ การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา การเป็นสมาชิกชมรม และแนวโน้มของครอบครัว แบบ Concept-Orientatation มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ ในระดับที่แตกต่างกันดังนี้

ก. ปีที่ศึกษา การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ ๓ ($r = -0.26, P = 0.02$) และมีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ ๔ ($r = 0.26, P = 0.02$) ของวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาจากสถาบันนี้ที่ศึกษาในชั้นปีที่ ๓ จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ในระดับต่ำ ส่วนที่อยู่ชั้นปีที่ ๔ จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ในระดับสูง

ข. วิชาที่เคยเรียนด้านเศรษฐศาสตร์ การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาริชาทางด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๑ - ๒ วิชา ($r = -0.44, P = 0.01$) และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับกลุ่มที่ศึกษาริชาด้านเศรษฐศาสตร์ตั้งแต่ ๓ วิชาขึ้นไป ($r = 0.44, P = 0.01$) ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งสรุปได้ว่า นักศึกษาจากสถาบันนี้ที่เรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๑ - ๒ วิชา จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์น้อย ส่วนที่เรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์ ตั้งแต่ ๓ วิชาขึ้นไป จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์มาก

ค. การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา พบว่า เมื่อพิจารณาในกลุ่มตัวอย่างรวมทุกสถาบัน และเฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ในระดับสูง ($r = 0.14, 0.30$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนที่ไม่เป็นกรรมการศึกษานั้น จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ในระดับต่ำ ($r = -0.09, -0.30$ ที่ $P \leq 0.05$)

ง. การเป็นสมาชิกชมรม การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม กับการไม่เป็นสมาชิกชมรมของกลุ่มตัวอย่างทุกสถาบันรวมกัน และเฉพาะ

กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ($r = -0.17, -0.33, -0.25$ ที่ $P \leq 0.05$) และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการเป็นสมาชิกชมรมประเภทวิชาการและประเภทกีฬา และบันเทิง ของกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันรวมกัน ($r = 0.11, 0.09$ ที่ $P \leq 0.05$) โดยเฉพาะ กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทวิชาการและจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่กับมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทกีฬาและบันเทิงจะมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ ($r = 0.20, 0.50, 0.23$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) ซึ่งสรุปได้ว่านักศึกษาที่ไม่เป็นสมาชิกชมรมใด ๆ จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์น้อย ส่วนนักศึกษาที่เป็นสมาชิกชมรมไม่ว่าจะเป็นชมรมอะไรจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์มาก

จ. แนวโน้มของครอบครัวแบบ Concept-Orientatation พบว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อพิจารณาารวมทุกสถาบันและจากวิทยาลัยกรุงเทพกับมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มาจากครอบครัวที่มีแนวโน้มแบบ Concept-Orientatation จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์มาก ($r = 0.22, P = 0.001$ และ $r = 0.30, 0.29$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ)

๒. วิทยุ

ผลจากการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางสังคมในเรื่อง ปีที่ศึกษา วิชาที่เคยเรียนด้านเศรษฐศาสตร์ การมีตำแหน่ง เป็นกรรมการนักศึกษาการเป็นสมาชิกชมรม และแนวโน้มของครอบครัวแบบ Concept-Orientatation มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุในระดับที่แตกต่างกันดังนี้

ก. ปีที่ศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ศึกษาในชั้นปีที่ ๓ จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุน้อย ($r = -0.26, P = 0.03$) ส่วนที่ศึกษาในชั้นปีที่ ๔ จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุมาก ($r = 0.26, P = 0.03$)

ข. วิชาที่เคยเรียนด้านเศรษฐศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๑ - ๒ วิชา จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุน้อย ($r = -0.37, P = 0.04$) ส่วนที่เรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์ ตั้งแต่ ๓ วิชาขึ้นไป จะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุมาก ($r = 0.37, P = 0.04$)

ค. การมีตำแหน่ง เป็นกรรมการนักศึกษา เมื่อพิจารณารวมทุกสถาบันพบว่า การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการมีตำแหน่ง เป็นกรรมการนักศึกษา ($r = 0.21, P = 0.001$) และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกับการไม่เป็นกรรมการนักศึกษา ($r = -0.19, P = 0.001$) เมื่อพิจารณาแยกตามสถาบันพบว่า กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีตำแหน่ง เป็นกรรมการนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในทางเดียวกันกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุ ($r = 0.20, 0.27, 0.25$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) และกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยดังกล่าวที่ไม่มีตำแหน่ง เป็นกรรมการนักศึกษา จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุ ($r = -0.19, -0.27, -0.21$ ที่ $P \leq 0.05$) จึงสรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีตำแหน่ง เป็นกรรมการนักศึกษาจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุมาก ส่วนนักศึกษาที่ไม่มีตำแหน่ง เป็นกรรมการนักศึกษาจะ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุน้อย

ง. การ เป็นสมาชิกชมรม เมื่อพิจารณารวมทุกสถาบันพบว่า การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการ เป็นสมาชิกชมรมประเภทวิชาการ ($r = 0.14, P = 0.005$) เมื่อพิจารณาตามสถาบันพบว่า กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทวิชาการมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกันกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุ ($r = 0.28, 0.20$ ที่ $P \leq 0.05$ ตามลำดับ) ส่วนตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทวิชาการ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกับการ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุ ($r = -0.39, P = 0.03$)

จ. แนวโน้มของครอบครัวแบบ Concept-Oriented เมื่อพิจารณารวมทุกสถาบันพบว่า การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับนักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีแนวโน้มแบบ Concept-Oriented ($r = 0.24, P = 0.001$) เมื่อแยกพิจารณาตามสถาบันพบว่า กลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มาจากครอบครัวที่มีแนวโน้มแบบ

Concept-Orientation มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง จากวิทยุ ($r = 0.19, 0.24, 0.38, 0.31$ ที่ $P \leq 0.05$) จึงสรุปได้ว่า นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีแนวโน้มเป็นแบบ Concept-Orientation มีแนวโน้มจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุมาก

๓. หนังสือพิมพ์

ผลจากการวิจัยส่วนใหญ่พบว่า ปัจจัยทางสังคมในเรื่อง กลุ่มวิชาที่ศึกษา วิชาด้านเศรษฐศาสตร์ที่เป็น การเป็นสมาชิกชมรม และแนวโน้มของครอบครัวแบบ Socio-Orientation กับแบบ Concept-Orientation ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์อย่างมีระดับนัยสำคัญ ยกเว้นบางสถาบันดังนี้

ก. กลุ่มวิชาที่ศึกษา พบว่า เมื่อพิจารณาทุกสถาบันและเฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ จากกลุ่มหนังสือพิมพ์ มีแนวโน้มจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์มาก ($r = 0.11, 0.35$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนนักศึกษาจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ศึกษากลุ่มวิชาประชาสัมพันธ์ มีแนวโน้มจะ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์น้อย ($r = -0.35, P = 0.004$)

ข. วิชาที่เคยเรียนด้าน เศรษฐศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เคยเรียนวิชาด้าน เศรษฐศาสตร์ตั้งแต่ ๓ วิชาขึ้นไป กับจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เรียน วิชาด้าน เศรษฐศาสตร์ จำนวน ๑ - ๒ วิชา มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการ เปิดรับ ข่าวสารทางการเมือง ($r = 0.34, 0.29$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ศึกษาวิชาด้าน เศรษฐศาสตร์ จำนวน ๑ - ๒ วิชา จะมีความสัมพันธ์ ในทิศทางตรงข้ามกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ($r = -0.34, P = 0.05$)

ค. การเป็นสมาชิกชมรม เมื่อพิจารณาทุกสถาบันพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นสมาชิกชมรมใด ๆ มีแนวโน้มจะ เปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์น้อย ($r = -0.14, P = 0.006$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันรวมกัน และเฉพาะจาก มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทกีฬาและบันเทิง มีแนวโน้มจะเปิดรับข่าวสาร ทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์มาก ($r = 0.09, 0.35$ ที่ $P \leq 0.05$)

ง. แนวโน้มของครอบครัว ๒ แบบ พบว่า เมื่อพิจารณารวมทุกสถาบัน และกลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ กับ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มาจากครอบครัวที่มีแนวโน้มแบบ Concept-Orientation มีแนวโน้มจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ในระดับสูง ($r = 0.19, 0.31, 0.36$ ที่ $P = 0.001$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มาจากครอบครัวที่มีแนวโน้มแบบ Socio-Orientation มีแนวโน้มจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองในระดับสูงเช่นกัน ($r = 0.31, P = 0.002$)

๔. นิตยสาร

ผลจากการวิจัยส่วนใหญ่พบว่า ปัจจัยทางสังคมในเรื่อง วิชาที่เคยเรียนด้านรัฐศาสตร์ การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา การเป็นสมาชิกชมรม และแนวโน้มของครอบครัว ๒ แบบ คือแบบ Socio-Orientation กับ Concept-Orientation ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารอย่างมีระดับนัยสำคัญ ยกเว้นบางสถาบันดังนี้

ก. วิชาที่เคยเรียนด้านรัฐศาสตร์ เมื่อพิจารณารวมทุกสถาบันและเฉพาะกลุ่มตัวอย่างจาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาด้านรัฐศาสตร์ จำนวน ๑ - ๒ วิชา มีแนวโน้มจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารน้อย ($r = -0.13, -0.23$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนที่เรียนวิชาด้านรัฐศาสตร์ ตั้งแต่ ๓ วิชาขึ้นไป มีแนวโน้มจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารมาก ($r = 0.11, 0.30$ ที่ $P \leq 0.05$)

ข. การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา เมื่อพิจารณารวมทุกสถาบันและเฉพาะตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า นักศึกษาที่มีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา มีแนวโน้มจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารมาก ($r = 0.14, 0.29$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนนักศึกษาที่ไม่มีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา มีแนวโน้มจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารน้อย ($r = -0.12, -0.28$ ที่ $P \leq 0.05$)

ค. การเป็นสมาชิกชมรม การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสาร มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการไม่เป็นสมาชิกชมรมใด ๆ ของกลุ่มตัวอย่างรวมทุกสถาบัน และกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ($r = -0.11, -0.18, -0.51$ ที่ $P \leq 0.05$) และพบว่า การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารมีความสัมพันธ์

ในทิศทางเดียวกันกับ การเป็นสมาชิกชมรมประเภทวิชาการของกลุ่มตัวอย่างรวมทุกสถาบัน และเฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ($r = 0.11, 0.22$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทกีฬาและบันเทิง มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสาร ($r = 0.50, P = 0.006$) จึงสรุปได้ว่า นักศึกษาที่ไม่เป็นสมาชิกชมรมใด ๆ มีแนวโน้มจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารน้อย ส่วนที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทวิชาการจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารมาก

ง. แนวโน้มของครอบครัว ๒ แบบ การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสาร มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีแนวโน้มแบบ Concept-Orientation ของกลุ่มตัวอย่างรวมทุกสถาบันและจากวิทยาลัยกรุงเทพ กับ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ($r = 0.19, 0.27, 0.39$ ที่ $P = 0.001$) และยังมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับนักศึกษาตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มาจากครอบครัวที่มีแนวโน้มแบบ Socio-Orientation ด้วย ($r = 0.37, P = 0.04$) จึงสรุปได้ว่า นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีแนวโน้มแบบ Concept-Orientation มีแนวโน้มจะเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสารในระดับสูง

๔. เพื่อน

ผลจากการวิจัยส่วนใหญ่พบว่า ปัจจัยทางสังคมในเรื่อง ปีที่ศึกษา วิชาด้านเศรษฐศาสตร์ที่เรียน การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา การเป็นสมาชิกชมรม และแนวโน้มของครอบครัวแบบ Socio-Orientation ไม่มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อนอย่างมีระดับนัยสำคัญ ยกเว้นบางสถาบันดังนี้

ก. ปีที่ศึกษา พบว่าเมื่อพิจารณาทุกสถาบันและเฉพาะตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ ๓ มีแนวโน้มจะสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อนน้อย ($r = -0.13, -0.28$ ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนที่ศึกษาในชั้นปีที่ ๔ มีแนวโน้มจะสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อนมาก ($r = 0.13, 0.28$ ที่ $P \leq 0.05$)

ข. วิชาที่เคยเรียน

ด้านรัฐศาสตร์ พบว่า เมื่อพิจารณารวมทุกสถาบันและเฉพาะกลุ่มตัวอย่าง จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่เรียนวิชาด้านรัฐศาสตร์จำนวน ๑ - ๒ วิชา มีแนวโน้มจะสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อนน้อย ($r = -0.21, -0.27$ ที่ $P = 0.001$) ส่วนที่เรียนวิชาด้านรัฐศาสตร์ ตั้งแต่ ๓ วิชาขึ้นไป มีแนวโน้มจะสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อนมาก ($r = 0.21, 0.21$ ที่ $P = 0.001$)

วิชาด้านเศรษฐศาสตร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๑ - ๒ วิชา จะมีแนวโน้มสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อนน้อย ($r = -0.43$ ที่ $P = 0.02$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างทุกสถาบันรวมกัน และจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์ ตั้งแต่ ๓ วิชาขึ้นไป มีแนวโน้มจะสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อนมาก ($r = 0.11, 0.43$ ที่ $P < 0.05$)

ค. การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างจากทุกสถาบันรวมกัน และเฉพาะจากวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เป็นกรรมการนักศึกษามีแนวโน้มจะสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อนสูง ($r = 0.11, 0.21, 0.31$ ที่ $P < 0.05$) ส่วนที่ไม่มีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา มีแนวโน้มจะสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อนต่ำ ($r = -0.11, -0.21, -0.31$ ที่ $P < 0.05$)

ง. การเป็นสมาชิกชมรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทกีฬาและบันเทิงมีการสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อนในระดับสูง ($r = 0.62, P = 0.001$)

จ. แนวโน้มของกรอบครัวแบบ Socio-Orientatation พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกสถาบันรวมกัน และเฉพาะตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพที่มาจากกรอบครัวที่มีแนวโน้มแบบ Socio-Orientatation มีแนวโน้มจะสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อนน้อย ($r = -0.15, -0.25$ ที่ $P < 0.05$)

๖. กรอบครัว

ผลการวิจัยส่วนใหญ่พบว่า ปัจจัยทางสังคมได้แก่ วิชาที่เคยเรียนด้านรัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเป็นสมาชิกชมรม และแนวโน้มของกรอบครัวแบบ Concept-Orientatation

ไม่มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารทางการ เมืองกับครอบครัวอย่างมีระดับนัยสำคัญ ยกเว้นบางสถาบัน ดังนี้

ก. วิชาที่เคยเรียน

วิชาด้านรัฐศาสตร์ นักศึกษาที่เรียนวิชาด้านรัฐศาสตร์จำนวน ๑ - ๒ วิชา ของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อพิจารณาทุกสถาบัน และจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีแนวโน้มจะ สื่อสารทางการ เมืองกับครอบครัวน้อย ($r = -0.10, -0.31$ ที่ $P < 0.05$)

วิชาด้านเศรษฐศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่เรียนวิชา ด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๑ - ๒ วิชา มีแนวโน้มจะสื่อสารทางการ เมืองกับครอบครัวน้อย ($r = -0.56, P = 0.002$) ส่วนที่เรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๓ วิชาขึ้นไป มี แนวโน้มจะสื่อสารทางการ เมืองกับครอบครัวมาก ($r = 0.56, P = 0.002$)

ข. การเป็นสมาชิกชมรม กลุ่มตัวอย่าง เมื่อพิจารณาทุกสถาบันและจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทวิชาการ มีแนวโน้มจะสื่อสารทางการ เมืองกับครอบครัวมาก ($r = 0.10, 0.33, 0.18$ ที่ $P < 0.05$)

ค. แนวโน้มของครอบครัวแบบ Concept-Orientation เมื่อพิจารณากลุ่ม ตัวอย่างรวมทุกสถาบัน และกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มาจากครอบครัวที่มีแนวโน้ม เป็นแบบ Concept-Orientation มีแนวโน้มจะสื่อสารทางการ เมืองกับครอบครัวในระดับสูง ($r = 0.22, 0.22, 0.18, 0.33, 0.34$ ที่ $P = 0.001$)

๗. ครูอาจารย์

ผลจากการวิจัยส่วนใหญ่พบว่า ปัจจัยทางสังคมได้แก่ กลุ่มวิชา วิชาด้าน รัฐศาสตร์ที่เรียน การมีตำแหน่ง เป็นกรรมการนักศึกษา การเป็นสมาชิกชมรม และแนวโน้มของ ครอบครัวแบบ Concept-Orientation ไม่มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารทางการ เมืองกับ ครูอาจารย์อย่างมีระดับนัยสำคัญ ยกเว้นบางสถาบัน ดังนี้

ก. กลุ่มวิชาที่เรียน กลุ่มตัวอย่าง เมื่อพิจารณาทุกสถาบันรวมกันที่ศึกษากลุ่มวิชา วิทยุโทรทัศน์และภาพยนตร์มีแนวโน้มจะสื่อสารทางการ เมืองกับครูอาจารย์ในระดับสูง

($r = 0.18$, $P = 0.001$) ส่วนที่ศึกษากลุ่มวิชาประชาสัมพันธ์และการโฆษณา มีแนวโน้มจะสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์ในระดับต่ำ ($r = -0.20$, $P = 0.001$)

ข. วิชาที่เรียนด้านรัฐศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเมื่อพิจารณารวมทุกสถาบัน และเฉพาะจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เรียนวิชาด้านรัฐศาสตร์ ๑ - ๒ วิชา มีแนวโน้มจะสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์น้อย ($r = -0.19$, -0.28 , -0.27 , -0.33 ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างเมื่อพิจารณารวมทุกสถาบันจาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยกรุงเทพ ที่เรียนวิชาด้านรัฐศาสตร์ ๓ วิชาขึ้นไป จะมีแนวโน้มสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์มาก ($r = 0.15$, 0.20 , 0.27 ที่ $P \leq 0.05$)

ค. การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เมื่อพิจารณารวมทุกสถาบัน และจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา จะมีแนวโน้มสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์มาก ($r = 0.18$, 0.24 ที่ $P = 0.001$) ส่วนที่ไม่มีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา จะมีแนวโน้มสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์น้อย ($r = -0.17$, -0.20 ที่ $P = 0.001$)

ง. การเป็นสมาชิกชมรม กลุ่มตัวอย่างทุกสถาบันรวมกันและกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ไม่เป็นสมาชิกชมรมใด ๆ มีแนวโน้มจะสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์น้อย ($r = -0.10$, -0.27 ที่ $P \leq 0.05$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เป็นสมาชิกชมรมประเภทกีฬาและบันเทิง มีแนวโน้มจะสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อนสูง ($r = 0.27$, 0.48 ที่ $P \leq 0.05$)

จ. แนวโน้มของครอบครัวแบบ Concept-Oriented กลุ่มตัวอย่างเมื่อพิจารณารวมทุกสถาบัน และจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มาจากครอบครัวที่มีแนวโน้มเป็นแบบ Concept-Oriented มีแนวโน้มจะสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์ในระดับสูง ($r = 0.25$, -0.28 , 0.29 , 0.29 , 0.28 ที่ $P = 0.001$)